

MONUMENT



Biuletyn Społecznego Komitetu Budowy Pomnika Wincentego Witosa w Kielcach

Październik 2017

Projekt pomnika Wincentego Witosa w Kielcach wybrany

Wiadomo już jak będzie wyglądał pomnik Wincentego Witosa, którego odsłonięcie ma nastąpić w roku przyszłym w Kielcach w związku z 100. rocznicą odzyskania niepodległości przez Polskę.

Społeczny Komitet Budowy Pomnika zdecydował o wyborze projektu w drodze konkursu, do którego zaprosił pięciu artystów rzeźbiarzy. Na konkurs zgłoszone zostały trzy prace. Sąd Konkursowy za dwa niemal równorzędne projekty uznał te, których autorami byli Michał Pronobis i Józef Opala. Komitet wybrał propozycję Michała Pronobisa. Uznano, że najwierniej oddaje postać wójta z Wierzchosławic. Postać jest dynamiczna, pełna dostojności a zarazem odzwierciedla tak charakterystyczne dla Witosa elementy ubioru : wysokie buty z cholewami, kapelusz i koszulę bez krawata. *Przeczytałem życiorys Wincentego Witosa, aby skutecznie odwzorować jego postać. Próbowałem bardzo dokładnie poznać jego twarz, na której umieściłem także wszystkie niedoskonałości, jak np. pieprzyki—mówi autor dzieła.*



**Rachunek do wpłat na pomnik
Społeczny Komitet Budowy
Pomnika Wincentego Witosa
w Kielcach**

Celiny 28, 26-035 Raków

50 1540 1014 2005 7321 5275 0002

Trudny wybór

Niełatwe zadanie miał powołany przez Społeczny Komitet Budowy Pomnika Wincentego Witosa Sąd Konkursowy. Wszystkie trzy prace zgłoszone na konkurs na projekt pomnika, który ma stanąć w Kielcach były na wysokim poziomie. Dlatego obrady Sądu w składzie : prof. dr hab. Stefan **Józef Pastuszka**—przewodniczący Sądu, **Marek Steindel**—prawnuk Wincentego Witosa, **Piotr Żołądek**—wiceprezes ZW PSL w Kielcach, **dr Jerzy Mazurek** z MHPRL w Warszawie, **Jan Nowak**—prezes ZP PSL w Kazimierzy Wielkiej, **Artur Hajdorowicz**—przedstawiciel prezydenta Kielc, **Sławomir Micek**—prezes kieleckiego oddziału Związku Polskich Artystów Plastyków i **Ryszard Ochwat**—prezes Zarządu Towarzystwa Przyjaciół Muzeum Wincentego Witosa w Wierzchosławicach trwały ponad dwie i pół godziny. Oceniano walory estetyczne projektów, odzwierciedlenie przesłania ideowego (Witos—mąż stanu, wywodzący się ze wsi przywódca ruchu ludowego) oraz rozwiązania techniczne. Po dyskusji i tajnym głosowaniu zarekomendowano Komitetowi dwa projekty, których autorami są Michał Pronobis i Józef Opala. Komitet nie miał wcale łatwiejszego zadania. Ostatecznie zdecydowano się na wybór projektu autorstwa Michała Pronobisa. Jak podkreślił jeden z członków Komitetu ta propozycja trafia w wyobrażenia Witosa, które ma przeciętny przechodzień na podstawie

zdjęć przywódcy ruchu ludowego publikowanych w książkach, czasopiśmie i w internecie. Nie trzeba długo się zastanawiać, aby rozpoznać, iż pomnik przedstawia Wincentego Witosa.



Model głowy Witosa autorstwa Józefa Opali



Propozycja Pawła Pierścińskiego

Józef Szczepańczyk



Prawnik Wincentego Witosa Marek Steindel, z lewej Ryszard Ochwat



Przewodniczący Sądu Konkursowego . Prof. Stefan Józef Pastuszka niezwykle skupiony przygląda się projektom pomnika



Wybór niełatwy—zdają się mówić członkowie Sądu Konkursowego. Od lewej: Sławomir Micek, Artur Hajdorowicz, Piotr Żołądek i Stefan Józef Pastuszka.



Piotr Żołądek—wiceprezes ZW PSL w Kielcach i Józef Szczepańczyk— sekretarz Komitetu. Myny mówią wszystko, wybór łatwy nie jest.

Czytajmy Witosa

W mediach społecznościowych spotkałem wiele entuzjastycznych wpisów po tegorocznym Narodowym Czytaniu „Wesela”.

Osobiście nie mam nic przeciw udziałowi członków i sympatyków PSL w tej imprezie. Jest pożyteczna, bo angażuje Polaków bez względu na wiek w czytanie dzieł wybitnych polskich pisarzy. Jednak **uważam, że w roku 100. rocznicy odzyskania niepodległości przez Polskę, w rocznicę urodzin Wincentego Witosa (21 stycznia) powinniśmy zorganizować czytanie wspomnień, pism i przemówień naszego wybitnego poprzednika.** A przecież to nic trudnego, aby zorganizować takie czytanie w każdej gminie. Wystarczy tylko wybrać lokal, zmobilizować naszych członków i sympatyków i możemy przybliżyć szerokim kręgom współobywateli osobę Wincentego Witosa - jednego z ojców założycieli II Rzeczypospolitej.

Poniżej zamieszczono kilka mniej i bardziej znanych cytatów do ewentualnego wykorzystania.

Polska musi być Ojczyzną dla każdego obywatela i własnością całego narodu.

Nie poszedłem na najwyższy urząd w Rzeczypospolitej po to, by komuś napchać kieszenie, lecz po to, ażeby w ciężkiej chwili przyczynić się do obrony państwa od zguby, do uratowania zagrożonej wolności i narodowego bytu.

Państwo nie jest własnością rządu, ani sejmu – ale jest własnością wszystkich jego obywateli. W budowie państwa musi więc brać udział nie tylko rząd i nie tylko sejm, ale całe społeczeństwo.

Pamiętajcie, że przed wami nie ma wyboru. Możecie być albo gospodarzami Polski, albo niewolnikami innych. Nie baczcie na trudy i przykrości, nie bójcie się żadnych przeszkód, zdobądźcie się na wszelkie ofiary. Pomnijcie, że niewolę i ucisk może znosić tylko człowiek podły. Nie dajcie się niczym i nikomu sprowadzić z obranej drogi, bądźcie twardzi i nieugięci. Ufajcie tylko ludziom uczciwym i zaufanym.

Nie zapominajcie ani na chwilę, że polityka to nie jest gadulstwo, ani zabawa. Jest to ważne i ciężkie zadanie, wymagające rzetelnej pracy, zdolności, przygotowania, odwagi i najlepszej woli. Niech pomni każdy, że polityka bez wyciągania z niej konsekwencji jest albo śmiesznym błazństwem albo szkodliwym zbrodniczym oszustwem. Przypomnijcie sobie, ile tych błazństw i oszustw popełniono. Ich naturalnym następstwem są te straszne czasy, które przechodzimy. Te potworne szkody byłyby o tyle mniejsze, gdybyśmy nareszcie zmadrzeli po nich!

Są też pewne dogmaty, od których odstępować nie wolno pod groźbą utraty szacunku u ludzi. Jest to honor, godność i odwaga cywilna, która powinna cechować każdego chłopca polskiego.

gdy ...społeczeństwo jest podzielone, jeśli jest skłócone, jeśli jest dla siebie wrogię, jeśli część jego jest po jednej, a druga po drugiej stronie wykopanej przepaści... każdy myślący obywatel musi mieć obawy, że ono czas i zdrowie, i siły traci na walkę między sobą, na walkę wewnętrzną i nie tylko wszystkich, ale żadnego z tych problemów nie rozwiąże.

Wolna ojczyzna i państwo niepodległe są największym i najcenniejszym skarbem każdego człowieka, dla którego wszystko należy poświęcić. Ale ojczyzna nie może być tylko nazwą, lecz rzeczywistością, matką dla wszystkich, o równych prawach i równych obowiązkach. Ojczyzna wolną może być naprawdę tylko wtenczas, kiedy wolnym jest każdy obywatel. Jak roślina bez słońca, tak się człowiek nie może obejść bez wolności.